

IZ CIKLUSA: SEL JE POPOTNIK
SKOZI DVAJSETI VEK

Matej Bor

I

Sel je popotnik skozi dvajseti vek
in dolgo ni videl ničesar,
kajti na glavi je nosil
Čelado,
ki je bila poveznjena kakor neurni oblak
čez njegove sinje oči.
— Čelada, kdaj te odložim?
— Ni še čas.
— In kdaj bo ta čas?
— Jutri.
In ko je bilo jutri, ji je spet rekel:
— Čelada, kdaj te odložim?
— Jutri.
In tako sta šla iz jutri v jutri naprej skozi dvajseti
vek.

II

Sel je popotnik skozi dvajseti vek
in je sanjal,
da je odnesel meč iz muzeja,
Pod njim je pisalo:
Cezarjev.
— Kaj boš z menoj?
mu je rekel meč.
— Osvojil mi boš kraljestvo. Ti si tega vaju.
In res mu je osvojil kraljestvo
tam na mejah dvajsetega veka,
kajti meč je bil Cezarjev meč
in je bil tega vaju.
Ko pa je popotnik spravil podse
celo kraljestvo,
ga je obšel silen strah,
da ne bi kraljestvo spravilo podse njega

Rekel je meču: Brani me,
In meč ga je branil,
kajti meč je bil Cezarjev meč
in je bil tega vaje.
Vendar, ko je imel popotnik
kraljestvo in varnost,
je hotel imeti še srečo.
Rekel je meču: Prinesi mi jo.
In meč je šel,
trgal je srečo iz prsi ljudi
in jo nosil svojemu gospodarju.
Ta pa je rekel: Tuja sreča pred mojimi nogami
je moja nesreča. Prinesi mi pravo srečo.
In meč je šel, da bi jo našel,
vendar prave sreče mu ni prinesel,
kajti meč je bil Cezarjev meč
in ni bil tega vaje.

PRIJATELJ

Matej Bor

Zavist te bo ubila,
zavist je postala strup,
zavist je dobila krila
in te nosi v obup.

Tam pod tabo pa se
ljudje ljubijo
in ti dušo rubijo,
ker si zapravljal vse.

Vse,
razen teh kril,
ki te nosijo s seboj
in te odlože še nocoj
na cilj.